

V oblacích

Iveta Bartošová

Tam pod skálou, již zdobí vřes
Je cesta, kterou nenajdeš
Leda souhrou náhod se štěstím
Na ta místa dojít smíš
Kde slunce větve prosvítá
V lese tuň je ukrytá
Hladina je klidná tak
Že plují po ní oblaka

Blíž ke slunci být
Mlčky po krůčcích stoupat výš
Mě trápí
Komu o té kráse můžu říct

Chci se rozplýnout v oblacích

Na chvíli snad se jen zastaví
Zrcadlo své když jim nastaví
Hladina smířlivá

Blíž ke slunci být
Mlčky po krůčcích stoupat výš
Mě trápí
Komu o té kráse můžu říct
Jít za sluncem blíž
Třebaže dýchám stále tíž
Než vítr něžně rozfouká mě vzápětí
Chci se rozplýnout v oblacích

Hladina dál se zdá bez hnutí
Oblaka, můžu vám blízko být
Nebudu přát si víc

Já zůstávám i utíkám
To tím, že váhám, je-li vůbec kam
Když noc je ve všem přítomná
Život je hrobem zaživa
Že smrt se na mě zadívá,
Nemám strach, ona se usmívá
Po krůčcích budu stoupat výš
Až rozplynou se v oblacích
V oblacích